

SKLEP št. 1313/2013/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 17. decembra 2013****o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 196 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Ker sta se v zadnjih letih močno povečala število in silovitost naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, in ker bodo prihodnje nesreče hujše in kompleksnejše kot doslej ter imele obsežnejše in dolgotrajnejše posledice, ki jih bodo povzročile zlasti podnebne spremembe in morda celo vzajemno učinkovanje številnih naravnih in tehnoloških nevarnosti, je celosten pristop k obvladovanju nesreč vse pomembnejši. Evropska unija bi morala spodbujati solidarnost ter podpirati, dopolnjevati in olajšati usklajevanje dejavnosti držav članic na področju civilne zaščite, da bi se izboljšala učinkovitost sistemov za preventivo pred naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, ter za pripravljenost in odziv nanje.

(2) Mehanizem Skupnosti na področju civilne zaščite je bil vzpostavljen z Odločbo Sveta 2001/792/ES, Euratom ⁽²⁾, ki je bila prenovljena z Odločbo Sveta 2007/779/ES, Euratom ⁽³⁾. Financiranje tega mehanizma je bilo zagotovljeno z Odločbo Sveta 2007/162/ES, Euratom ⁽⁴⁾, ki je vzpostavila finančni instrument za civilno zaščito

(v nadaljnjem besedilu: finančni instrument). V njej je določeno, da se finančna pomoč Unije dodeli za bolj učinkovito odzivanje na večje nesreče ter krepitev preventivnih ukrepov pred vsemi vrstami nesreč in pripravljenosti nanje, vključno z nadaljevanjem ukrepov, ki so bili predhodno sprejeti na podlagi Odločbe Sveta 1999/847/ES ⁽⁵⁾. Veljavnost finančnega instrumenta poteče 31. decembra 2013.

(3) V okviru mehanizma Unije na področju civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: mehanizem Unije) bi bilo treba predvsem zagotoviti zaščito ljudi, pa tudi okolja in premoženja, vključno s kulturno dediščino, ob vseh vrstah naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, tudi ob ekoloških nesrečah, onesnaževanju morja in izrednih zdravstvenih razmerah, ki se zgodijo v Uniji ali zunaj nje. Ob vseh teh nesrečah se lahko v okviru mehanizma Unije zaprosi za civilno zaščito in druge vrste nujne pomoči zaradi dopolnjevanja odzivnih zmognosti prizadete države. Kar zadeva nesreče, ki jih povzroči teroristična dejanja, jedrske ali radiološke nesreče, bi morale biti v mehanizmu Unije vključene le dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti, ki spadajo na področje civilne zaščite.

(4) Mehanizem Unije bi moral prispevati tudi k izvajanju člena 222 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), tako da bi bili po potrebi na voljo sredstva in zmognosti v okviru tega mehanizma.

(5) Mehanizem Unije je jasen izraz evropske solidarnosti, saj omogoča, da Unija brez poseganja v ustrezna vodilna načela in ureditve na področju civilne zaščite praktično in pravočasno prispeva k preventivi pred nesrečami ter k pripravljenosti in odzivu ob nesrečah in grožnji nesreč. Ta sklep zato ne bi smel vplivati na vzajemne pravice in obveznosti držav članic iz dvostranskih ali večstranskih pogodb v zvezi z zadevami, na katere se nanaša ta sklep, niti na odgovornost držav članic, da zaščitijo ljudi, okolje in premoženje na svojem ozemlju.

(6) Pri uporabi mehanizma Unije bi bilo treba ustrezno upoštevati pravo Unije in njene mednarodne obveznosti ter izkoristiti sinergije z ustreznimi pobudami Unije, kot so evropski program za spremljanje Zemlje (Copernicus), evropski program za varovanje ključne infrastrukture (EPCIP – European Programme for Critical Infrastructure Protection) in skupno okolje za izmenjavo informacij (CISE – Common Information Sharing Environment).

⁽¹⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 164.

⁽²⁾ Odločba Sveta 2001/792/ES, Euratom z dne 23. oktobra 2001 o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti za pospeševanje okrepljenega sodelovanja na področju civilne zaščite (UL L 297, 15.11.2001, str. 7).

⁽³⁾ Odločba Sveta 2007/779/ES, Euratom z dne 8. novembra 2007 o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite (UL L 314, 1.12.2007, str. 9).

⁽⁴⁾ Odločba Sveta 2007/162/ES, Euratom z dne 5. marca 2007 o vzpostavitvi finančnega instrumenta za civilno zaščito (UL L 71, 10.3.2007, str. 9).

⁽⁵⁾ Odločba Sveta 1999/847/ES z dne 9. decembra 1999 o določitvi akcijskega programa Skupnosti na področju civilne zaščite (UL L 327, 21.12.1999, str. 53).

- (7) Pri obvladovanju nesreč je zelo pomembna vloga regionalnih in lokalnih organov. Regionalni in lokalni organi morajo biti zato ustrezno vključeni v dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi tega sklepa v skladu z nacionalnimi strukturami držav članic.
- (8) Za zaščito pred nesrečami je najpomembnejša preventiva in na tem področju so potrebne nadaljnje dejavnosti, k čemur sta pozvala tudi Svet v sklepih z dne 30. novembra 2009 in Evropski parlament v resoluciji z dne 21. septembra 2010 v zvezi s sporočilom Komisije z naslovom "Pristop Skupnosti k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek". Mehanizem Unije bi moral vključevati splošni okvir politike v zvezi z dejavnostmi Unije za preventivo tveganj za nesreče, da bi s preprečevanjem ali zmanjševanjem posledic ter spodbujanjem preventivne kulture zagotovili višjo raven zaščite pred nesrečami in odpornosti proti njim, pri čemer bi bilo treba ustrezno upoštevati verjetne posledice podnebnih sprememb in potrebo po ustreznih prilagoditvenih dejavnostih. Ocene tveganja, načrtovanje za obvladovanje tveganja in ocene zmožnosti obvladovanja tveganja, ki jih posamezne države članice pripravijo na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni in pri katerih po potrebi sodelujejo druge ustrezne službe, ter pregled tveganj, pripravljen na ravni Unije, in medsebojni pregledi so v tem pogledu bistveni za zagotovitev celostnega pristopa k obvladovanju nesreč, saj združujejo dejavnosti na področju preventive, pripravljenosti in odziva. Mehanizem Unije bi zato moral vključevati splošni okvir za izmenjavo informacij o tveganjih in zmožnostih obvladovanja tveganj, kar pa ne bi smelo posegati v člen 346 PDEU, v skladu s katerim ni nobena država članica dolžna dajati informacij, katerih razkritje bi bilo po njenem mnenju v nasprotju z bistvenimi interesi njene varnosti.
- (9) Unija bi morala z nadaljnjim razvijanjem in boljšo integracijo čeznacionalnih sistemov zaznavanja ter zgodnjega opozarjanja in alarmiranja, ki so v evropskem interesu, pomagati državam članicam, da skrajšajo čas za odziv na nesreče in opozarjanje državljanov Unije. Pri takih sistemih bi bilo treba upoštevati obstoječe in prihodnje informacijske vire in sisteme ter jih nadgrajevati, hkrati pa spodbujati uporabo ustreznih novih tehnologij.
- (10) Mehanizem Unije bi moral vključevati splošni okvir politike, namenjen nenehnemu izboljševanju ravni pripravljenosti sistemov civilne zaščite, zadevnih služb in njihovih osebja ter prebivalcev Unije. To bi moralo zajemati program vaj, program pridobljenih izkušenj, kot tudi programe in omrežje na ravni Unije in držav članic za usposabljanje na področju preventive pred nesrečami ter pripravljenosti in odziva nanje, k čemur je Svet pozval v svojih sklepih z dne 27. novembra 2008 v zvezi z evropsko ureditvijo usposabljanja za obvladovanje nesreč.
- (11) Da bi izboljšali sodelovanje na področju civilne zaščite ter da bi bil skupni odziv držav članic še hitrejši in bolje usklajen, bi bilo treba oblikovati module za intervencijo civilne zaščite, ki bi jih sestavljali sredstva ene ali več držav članic in naj bi bili popolnoma interoperabilni. Moduli bi morali biti organizirani na ravni držav članic, ki bi jih vodile in jim poveljevale.
- (12) Mehanizem Unije bi moral olajšati mobilizacijo in usklajevanje intervencij pomoči. Temeljiti bi moral na strukturi Unije, tako da bi ga sestavljali Center za usklajevanje nujnega odziva (ERCC), evropske zmogljivosti za nujni odziv (EERC) v obliki prostovoljnega nabora predhodno odrejenih zmogljivosti držav članic, usposobljeni strokovnjaki, skupni komunikacijski in informacijski sistem za nujne primere (CECIS), ki bi ga vodila Komisija, ter kontaktne točke v državah članicah. Mehanizem Unije bi moral biti okvir za zbiranje preverjenih informacij o razmerah, za obveščanje držav članic in posredovanje izkušenj iz opravljenih intervencij.
- (13) Za izboljšanje načrtovanja operacij za odziv na nesreče v okviru mehanizma Unije in zagotovitev večje razpoložljivosti ključnih zmogljivosti je treba razviti EERC v obliki prostovoljnega nabora predhodno odrejenih zmogljivosti držav članic, in sistematičen postopek za ugotavljanje morebitnih vrzeli v zmogljivostih.
- (14) Kar zadeva intervencije pomoči v okviru odziva na nesreče zunaj Unije, bi moral mehanizem Unije omogočati in podpirati dejavnosti držav članic in Unije kot celote, da bi spodbudili usklajenost mednarodnega delovanja na področju civilne zaščite. Če so navzoči, imajo Združeni narodi splošno usklajevalno vlogo v operacijah pomoči v tretjih državah. Pomoč v okviru mehanizma Unije bi morala biti usklajena z Združenimi narodi in drugimi relevantnimi mednarodnimi akterji, da bi bila razpoložljiva sredstva čim bolj smotno uporabljena in da bi se izognili kakršnemu koli nepotrebnemu podvajanju prizadevanj. Boljše usklajevanje pomoči civilne zaščite v okviru mehanizma Unije je osnovni pogoj za to, da se lahko podprejo prizadevanja za splošno usklajevanje in se zagotovi celovit prispevek Unije k skupnim prizadevanjem za pomoč v nesrečah. Pri nesrečah, kjer se pomoč zagotavlja v skladu z mehanizmom Unije in Uredbo Sveta (ES) št. 1257/96 ⁽¹⁾, bi morala Komisija zagotoviti učinkovitost, skladnost in komplementarnost celotnega odziva Unije ob upoštevanju Evropskega soglasja o humanitarni pomoči ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči (UL L 163, 2.7.1996, str. 1).

⁽²⁾ Skupna izjava Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije (UL C 25, 30.1.2008, str. 1).

- (15) Izboljšati je treba razpoložljivost in dostopnost ustreznih prevoznih sredstev, da se podpre razvoj zmožnosti hitrega odzivanja na ravni Unije. Unija bi morala podpirati in dopolnjevati prizadevanja držav članic tako, da olajša usklajevanje in združevanje prevoznih sredstev ter po potrebi prispevala k financiranju dodatnih prevoznih sredstev, pri čemer bi morala biti izpolnjena določena merila in upoštevani obstoječi sistemi.
- (16) Intervencije pomoči bi bilo treba izvajati glede na zahtevo in jih usklajevati na kraju samem, da bi bile čim bolj učinkovite in da bi pomoč dosegla prizadeto prebivalstvo. Komisija bi morala napotenim strokovnim ekipam zagotavljati ustrezno logistično podporo.
- (17) Mehanizem Unije se lahko uporabi tudi kot podpora civilne zaščite konzularni pomoči državljanom Unije ob nesrečah v tretjih državah, če zanje zaprosijo konzularni organi zadevnih držav članic. Da bi bila uporaba mehanizma Unije čim bolj učinkovita in da bi se izognili težavam na terenu, bi morale zadevne države članice takšne prošnje, če je le mogoče, uskladiti med seboj in z vsemi drugimi ustreznimi akterji. Za takšno pomoč bi lahko na primer zaprosila vodilna država ali država članica, ki usklajuje pomoč za vse državljane Unije. Koncept vodilne države bi bilo treba razumeti v smislu smernic Evropske unije o izvajanju koncepta vodilne države za konzularne zadeve ⁽¹⁾. Ta sklep se uporablja brez poseganja v pravila Unije o konzularni zaščiti državljanov Unije v tujini.
- (18) Pri načrtovanju odzivnih operacij je koristno navezati stike z ustreznimi nevladnimi organizacijami in drugimi ustreznimi subjekti, da bi ugotovili, ali imajo le-ti še kakšne druge odzivne zmožljivosti, ki bi jih lahko prek pristojnih organov držav članic dali na voljo ob nesrečah.
- (19) Pri odzivu na nesreče imajo lahko pomembno vlogo vojaška sredstva, ki se uporabijo pod civilnim vodenjem in kot zadnja možnost. Kadar je uporaba vojaških zmožljivosti v podporo operacijam civilne zaščite primerna, bi moralo sodelovanje z vojsko potekati v skladu z načini, postopki in merili, ki jih Svet ali njegova pristojna telesa določijo, da se mehanizmu Unije dajo na voljo vojaške zmožljivosti, potrebne za civilno zaščito, in bi moralo biti v skladu z ustreznimi mednarodnimi smernicami.
- (20) Kadar pomoč v okviru mehanizma Unije prispeva k humanitarnemu odzivu Unije, zlasti v zapletenih izrednih razmerah, bi morale biti dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, skladne s humanitarnimi načeli ter načeli za uporabo civilne zaščite in vojaških sredstev, določenimi v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči.
- (21) Omogočiti bi bilo treba sodelovanje držav Evropskega združenja za prosto trgovino (v nadaljnjem besedilu: Efta), ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), držav pristopnic, držav kandidat in potencialnih kandidat. Države kandidatke in potencialne kandidatke, ki ne sodelujejo pri mehanizmu Unije, ter države, ki so del evropske sosedske politike, bi prav tako morale biti upravičene do sodelovanja v nekaterih dejavnostih, financiranih na podlagi tega sklepa.
- (22) Za zagotovitev enotnih pogojev pri izvajanju tega sklepa bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s sodelovanjem ERCC s kontaktnimi točkami v državah članicah ter v zvezi z operativnimi postopki pri odzivanju na nesreče v Uniji in zunaj nje; sestavnimi deli CECIS in postopkom izmenjave informacij prek tega sistema; postopkom razmeščanja strokovnih ekip ter določanjem modulov, drugih odzivnih zmožljivosti in strokovnjakov; operativnimi zahtevami glede delovanja in interoperabilnosti modulov; ciljnimi zmožljivostmi, zahtevami glede kakovosti in interoperabilnosti ter postopkom certificiranja in registriranja, ki so potrebni za delovanje EERC, pa tudi v zvezi s finančno ureditvijo; ugotavljanjem in zapolnjevanjem vrzeli v EERC; organizacijo programa usposabljanja, okvira vaj in programa pridobljenih izkušenj; ter organizacijo podpore pri prevozu pomoči. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (23) Za sprejetje izvedbenih aktov iz tega sklepa bi se moral uporabiti postopek pregleda.
- (24) Ta sklep je podlaga za tesnejše sodelovanje med Unijo in državami članicami in olajšuje usklajevanje na področju civilne zaščite, s tem pa tudi učinkovitejše delovanje z vidika obsega in komplementarnosti. Kadar je obseg nesreče prevelik za odzivne zmožnosti države članice, se lahko ta država članica odloči, da bo v okviru mehanizma Unije zaprosila za dodatna sredstva za civilno zaščito in druga sredstva za odziv na nesreče, s katerimi bo dopolnila svoja lastna sredstva.

⁽¹⁾ UL C 317, 12.12.2008, str. 6.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (25) Ker ciljev tega sklepa države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se jih zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (26) Ta sklep ne vpliva na dejavnosti, zajete v prihodnjem zakonodajnem aktu Unije v zvezi z vzpostavitvijo instrumenta za stabilnost, dejavnosti za javno zdravje, sprejete v pravnih aktih Unije o akcijskih programih Unije na področju zdravja, ali dejavnosti za varstvo potrošnikov, sprejete v prihodnjem zakonodajnem aktu Unije v zvezi z programom za potrošnike za obdobje 2014–2020.
- (27) Zaradi skladnosti ta sklep ne vključuje dejavnosti, zajete v Sklepu Sveta 2007/124/ES, Euratom ⁽¹⁾ in prihodnjem zakonodajnem aktu Unije v zvezi z vzpostavitvijo instrumenta finančne podpore na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter kriznega upravljanja v okviru Sklada za notranjo varnost ali dejavnosti v zvezi z vzdrževanjem javnega reda in miru ter zagotavljanjem notranje varnosti. Ta sklep se ne uporablja za dejavnosti, ki jih zajema Uredba (ES) št. 1257/96.
- (28) Določbe tega sklepa ne vplivajo na sprejetje pravno zavezujočih aktov na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, v katerih so določeni posebni nujni ukrepi v primeru jedrskih ali radioloških nesreč.
- (29) Ta sklep zadeva dejavnosti na področju preventive pri onesnaževanju morja ter pripravljenost in odziv nanj, razen delovanja na podlagi Uredbe (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (30) Komisija lahko za zagotovitev izvajanja tega sklepa financira dejavnosti, povezane s pripravljenostjo, spremljanjem, nadzorom, revizijo in evalvacijo, ki so potrebne za vodenje mehanizma Unije in doseganje njegovih ciljev.
- (31) Povračilo stroškov ter oddaja javnih naročil in dodeljevanje subvencij na podlagi tega sklepa bi se moralo izvajati v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Zaradi posebne narave dejavnosti na področju civilne zaščite je primerno določiti, da je mogoče donacije dodeljevati pravnim osebam, ne glede ali spadajo pod zasebno ali javno pravo. Pomembno je tudi, da so bila izpolnjena pravila iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, zlasti glede načel gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti.
- (32) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi z ustreznimi ukrepi, med katerimi so preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, izterjava izgubljenih, neupravičeno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter, kjer je primerno, upravne in denarne kazni v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (33) Ta sklep določa finančna sredstva za celotno trajanje mehanizma Unije, ki pomenijo prednostni referenčni znesek za Evropski parlament in Svet v letnem proračunskem postopku v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁴⁾. Ta referenčni finančni znesek delno izhaja iz Razdelka 3 „Varnost in državljanstvo“ in delno iz Razdelka 4 „Evropa v svetu“ večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020.
- (34) Finančna sredstva za izvajanje tega sklepa bi bilo treba razdeliti v skladu z odstotnimi deleži iz Priloge I.
- (35) Zaradi pregleda razdelitve finančnih sredstev za izvajanje tega sklepa bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da na podlagi rezultatov vmesne evalvacije do 30. junija 2017 sprejme akte v skladu s členom 290 PDEU. Če je kadarkoli potreben pregled proračunskih sredstev, ki so na voljo za odziv, bi bilo treba uporabiti nujni postopek. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2007/124/ES, Euratom z dne 12. februarja 2007 o uvedbi posebnega programa „Preprečevanje, pripravljenost in obvladovanje posledic v zvezi s terorizmom ter drugimi tveganji, povezanimi z varnostjo“ (UL L 58, 24.2.2007, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8.2002, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Evropske unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2012 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

- (36) Ta sklep bi se moral uporabljati od 1. januarja 2014, saj je vezan na večletni finančni okvir za obdobje 2014–2020 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

POGLAVJE I

SPLOŠNI IN POSEBNI CILJI, VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Splošni cilj in vsebina

1. Mehanizem Unije na področju civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: mehanizem Unije) je namenjen krepitvi sodelovanja med Unijo in državami članicami na področju civilne zaščite ter olajševanju usklajevanja na tem področju, da bi se izboljšala učinkovitost sistemov za preventivo pred naravnimi nesrečami in nesrečami, ki jih povzroči človek, ter za pripravljenost in odziv nanje.

2. Mehanizem Unije zagotavlja predvsem zaščito ljudi, pa tudi okolja in premoženja, vključno s kulturno dediščino, ob vseh vrstah naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, tudi posledicah terorizma, ter ob tehnoloških, radioloških ali ekoloških nesrečah, onesnaževanju morja in izrednih zdravstvenih razmerah, ki se zgodijo v Uniji ali zunaj nje. V primeru posledic terorističnih dejanj ali radioloških nesreč, lahko mehanizem Unije zadeva le dejavnosti na področju pripravljenosti in odziva.

3. Mehanizem Unije spodbuja praktično sodelovanje in usklajevanje ter s tem tudi solidarnost med državami članicami, brez poseganja v njihovo osnovno odgovornost, da zaščitijo ljudi, okolje in premoženje, vključno s kulturno dediščino, na lastnem ozemlju pred nesrečami ter zagotovijo zadostne zmogljivosti lastnih sistemov za obvladovanje nesreč, da lahko ustrezno in dosledno ukrepajo ob nesrečah, katerih naravo in obseg je mogoče razumno pričakovati in biti pripravljen nanje.

4. V tem sklepu so določena splošna pravila za mehanizem Unije in pravila za zagotavljanje finančne pomoči v okviru mehanizma Unije.

5. Mehanizem Unije ne vpliva na obveznosti iz veljavnih zadevnih pravnih aktov Unije na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ali iz veljavnih mednarodnih sporazumov.

6. Ta sklep se ne uporablja za dejavnosti, ki se izvajajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1257/96, Uredbe (ES) št. 1406/2002,

Uredbe (ES) št. 1717/2006, Sklepa št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ali zakonodaje Unije o akcijskih programih na področju zdravja, notranjih zadev in pravosodja.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta sklep se uporablja za sodelovanje na področju civilne zaščite. Tako sodelovanje vključuje:

- (a) dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti v Uniji ter – kar zadeva člene 5(2), 13(3) in 28 – zunaj Unije; in
- (b) dejavnosti pomoči pri odzivu na neposredne škodljive posledice nesreč, ki se zgodijo v Uniji ali zunaj nje, tudi v državah iz člena 28(1), na podlagi prošnje za pomoč prek mehanizma Unije.

2. V tem sklepu so pri preventivi pred nesrečami ter pripravljenosti in odzivu nanje upoštevane posebne potrebe izoliranih, najbolj oddaljenih in drugih regij ali otokov Unije, pri odzivu na nesreče pa posebne potrebe čezmorskih držav in ozemelj.

Člen 3

Posebni cilji

1. Mehanizem Unije podpira, dopolnjuje in olajšuje usklajevanje dejavnosti držav članic v prizadevanjih, da bi izpolnili naslednje skupne posebne cilje:

- (a) visoka raven zaščite pred nesrečami s preprečevanjem ali zmanjševanjem njihovih morebitnih posledic, spodbujanjem preventivne kulture in izboljšanjem sodelovanja med službami civilne zaščite in drugimi pristojnimi službami;
- (b) dvig pripravljenosti na ravni držav članic in na ravni Unije za odziv na nesreče;
- (c) lajšanje hitrega in učinkovitega odziva ob nesrečah ali grožnji nesreč; in
- (d) povečanje ozaveščenosti javnosti o nesrečah in njene pripravljenosti nanje.

2. Za spremljanje, evalvacijo in pregled uporabe tega sklepa se uporabljajo ustrezni kazalniki. Ti kazalniki so:

- (a) napredek pri izvajanju okvirnih dejavnosti za preventivno pred nesrečami: merjen s številom držav članic, ki so Komisiji predložile povzetek svoje ocene tveganja in oceno svoje zmoglosti obvladovanja tveganj iz člena 6;

⁽¹⁾ Sklep št. 1082/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o resnih čezmejnih nevarnostih za zdravje in razveljavitvi Sklepa št. 2119/98/ES (UL L 293, 5.11.2013, str. 1).

- (b) napredek pri dvigu ravni pripravljenosti na nesreče: merjen s količino odzivnih zmogljivosti, ki so del prostovoljnega nabora, glede na ciljne zmogljivosti iz člena 11 ter število modulov, registriranih v CECIS;
- (c) napredek pri izboljšanju odziva na nesreče: merjen s hitrostjo intervencij v okviru mehanizma Unije ter s tem, v kolikšni meri pomoč prispeva k zadovoljevanju potreb na terenu; in
- (d) napredek pri povečanju ozaveščenosti javnosti o nesrečah in njene pripravljenosti na nesreče: merjen z ravno seznanjenosti državljanov Unije s tveganji na njihovem območju.

Člen 4

Opredelitev pojmov

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „nesreča“ pomeni vsako situacijo, ki resno vpliva ali bi lahko resno vplivala na ljudi, okolje ali premoženje, vključno s kulturno dediščino;
2. „odziv“ pomeni vsako dejanje na podlagi prošnje za pomoč v okviru mehanizma Unije, če grozi nesreča, ali med njo ali po njej, da se odpravijo neposredne škodljive posledice nesreče;
3. „pripravljenost“ pomeni stanje pripravljenosti ter zmožnost človeških in materialnih sredstev, struktur, skupnosti in organizacij za učinkovit in hiter odziv na nesrečo, ki je rezultat vnaprej izvedenih dejavnosti;
4. „preventiva“ pomeni vsako dejanje, namenjeno zmanjšanju tveganj ali ublažitvi škodljivih posledic nesreče za ljudi, okolje in premoženje, vključno s kulturno dediščino;
5. „zgodnje opozarjanje“ pomeni pravočasno in učinkovito zagotovitev informacij, ki omogočajo izvedbo dejanj za preprečevanje ali zmanjšanje tveganj in škodljivih posledic nesreče ter olajša pripravljenost na učinkovit odziv;
6. „modul“ pomeni samozadostno in samostojno ureditev zmožnosti držav članic, ki ima vnaprej določene naloge in deluje v skladu s potrebami, ali mobilno operativno ekipo držav članic, sestavljen pa je iz kombinacije človeških in materialnih sredstev ter ga je mogoče opisati v smislu primernosti za interveniranje ali opravljanje naloge ali nalog;
7. „ocena tveganja“ pomeni celoten medsektorski postopek ugotavljanja, analize in evalvacije tveganja na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;
8. „zmožnost obvladovanja tveganja“ pomeni sposobnost države članice ali njenih regij za zmanjšanje, prilagoditev ali ublažitev tveganj (posledic in verjetnosti nesreč), ugotovljenih v njenih ocenah tveganja, na ravni, ki so sprejemljive za to državo članico. Zmožnost obvladovanja tveganja se ocenjuje glede na tehnične, finančne in upravne zmogljivosti za pripravo ustreznih:
 - (a) ocen tveganja;
 - (b) načrtovanja za obvladovanje tveganja za preventivo in pripravljenost; ter
 - (c) ukrepov za preventivo pred tveganji in pripravljenost;
9. „podpora države gostiteljice“ pomeni vsako dejavnost države, ki prejema oziroma pošilja pomoč, ali Komisije, izveden v fazi pripravljenosti ali odziva, za odstranitev predvidljivih ovir za mednarodno pomoč, ponujeno prek mehanizma Unije. Vključuje podporo držav članic za lažji tranzit te pomoči prek njihovega ozemlja;
10. „odzivna zmogljivost“ pomeni pomoč, ki se lahko na prošnjo zagotovi prek mehanizma Unije;
11. „logistična podpora“ pomeni bistveno opremo ali storitve, ki jih strokovne ekipe iz člena 17(1) potrebujejo za opravljanje svojih nalog, med drugim komunikacije, začasno nastanitev, hrano ali prevoz po državi.

POGLAVJE II

PREVENTIVA

Člen 5

Preventivne dejavnosti

1. Komisija pri doseganju preventivnih ciljev in izvajanju preventivnih dejavnosti:
 - (a) skrbi za izboljšanje temeljnega znanja o tveganjih nesreč ter omogoča izmenjavo znanj, najboljših praks in informacij, tudi med državami članicami, ki se soočajo z enakimi tveganji;
 - (b) podpira in spodbuja države članice pri ocenjevanju in prikazovanju tveganj z izmenjavo dobrih praks, olajševanjem dostopa do posebnih znanj in izvedenskih mnenj o vprašanih skupnega interesa;
 - (c) pripravi in redno posodablja medsektorski pregled ter prikaz tveganj za naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, s katerimi bi se lahko soočila Unija, pri čemer uporabi usklajen pristop na področjih različnih politik, na katerih je mogoče obravnavati preventivo pred nesrečami ali vplivati nanjo, ter ustrezno upošteva verjetne posledice podnebnih sprememb;

- (d) spodbuja izmenjavo dobrih praks pri pripravi nacionalnih sistemov civilne zaštite za ukrepanje ob posledicah podnebnih sprememb;
- (e) spodbuja in podpira države članice pri načrtovanju in izvajanju dejavnosti za obvladovanje tveganj z izmenjavo dobrih praks ter olajševanjem dostopa do specifičnih znanj in izvedenskih mnenj o vprašanih skupnega interesa;
- (f) zbira in razširja informacije, ki jih dajo na voljo države članice, organizira izmenjavo izkušenj o oceni zmožnosti obvladovanja tveganja in do 22. decembra 2014 skupaj z državami članicami pripravi smernice o vsebini, metodologiji in strukturi teh ocen; omogoča tudi izmenjavo dobrih praks pri načrtovanju preventive in pripravljenosti, vključno s prostovoljnimi medsebojnimi pregledi;
- (g) v skladu z roki iz točke (c) člena 6 redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o napredku pri izvajanju člena 6;
- (h) spodbuja uporabo različnih skladov Unije, ki jih je mogoče nameniti za trajnostno preventivo pred nesrečami, države članice in regije pa spodbuja, naj izkoristijo tovrstne možnosti financiranja;
- (i) poudarja pomen preventive tveganj in podpira države članice pri ozaveščanju in obveščanju javnosti ter izobraževanju;
- (j) spodbuja preventivne ukrepe v državah članicah in tretjih državah iz člena 28 z izmenjavo dobrih praks ter olajševanjem dostopa do specifičnih znanj in izvedenskih mnenj o vprašanih skupnega interesa; in
- (k) v tesnem sodelovanju z državami članicami izvede dodatne podporne in dopolnilne preventivne dejavnosti, ki so potrebne za doseg cilja iz točke (a) člena 3(1).
- (a) pripravijo ocene tveganj na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni ter do 22. decembra 2015, nato pa vsaka tri leta, Komisiji predložijo povzetek pomembnih elementov teh ocen;
- (b) pripravijo in izpopolnijo načrtovanje za obvladovanje tveganj na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni;
- (c) Komisiji predložijo oceno svoje zmožnosti obvladovanja tveganja na nacionalni ali ustrezni podnacionalni ravni vsaka tri leta po dokončnem oblikovanju zadevnih smernic iz točke (f) člena 5(1) in kadarkoli pride do večjih sprememb; in
- (d) prostovoljno sodelujejo pri medsebojnih pregledih ocenjevanja zmožnosti obvladovanja tveganja.

POGLAVJE III

PRIPRAVLJENOST

Člen 7

Center za usklajevanje nujnega odziva

Ustanovi se center za usklajevanje nujnega odziva (ERCC). ERCC zagotavlja operativne zmogljivosti neprekinjeno 24 ur na dan, sedem dni v tednu, ter ga države članice in Komisija uporabljajo za izpolnjevanje ciljev mehanizma Unije

Člen 8

Dejavnosti Komisije na področju splošne pripravljenosti

Komisija v zvezi s pripravljenostjo izvaja naslednje dejavnosti:

- (a) vodi ERCC;
- (b) vodi skupni komunikacijski in informacijski sistem za nujne primere (CECIS), da je omogočena komunikacija in izmenjava informacij med ERCC in kontaktnimi točkami držav članic;
- (c) prispeva k vzpostavitvi in boljši integraciji čeznacionalnih sistemov za zaznavanje nesreč ter zgodnje opozarjanje in alarmiranje, ki so v evropskem interesu, da se omogoči hiter odziv, ter spodbuja medsebojno povezovanje nacionalnih sistemov za zgodnje opozarjanje in alarmiranje ter povezave z ERCC in CECIS. Pri teh sistemih se upoštevajo ter nadgrajujejo obstoječi in prihodnji viri in sistemi informiranja, spremljanja in zaznavanja;
- (d) vzpostavi in vodi zadeve v zvezi z zmožnostjo za mobilizacijo in pošiljanje strokovnih ekip, odgovornih za:
- (i) oceno potreb, ki bi jih bilo mogoče obravnavati v okviru mehanizma Unije, v državi, ki zaprosi za pomoč,

Člen 6

Obvladovanje tveganj

Države članice spodbujajo učinkovit in usklajen pristop k preventivi pred nesrečami in pripravljenosti nanje z izmenjavo informacij, ki niso občutljive narave, in sicer informacij, katerih razkritje ne bi bilo v nasprotju z bistvenimi varnostnimi interesi držav članic, in najboljših praks v okviru mehanizma Unije ter v ta namen:

- (ii) če je potrebno, olajševanje usklajevanja pomoči pri odzivu na nesreče na terenu in vzdrževanje stikov s pristojnimi organi države, ki zaprosi za pomoč, in
- (iii) strokovno podporo državi, ki zaprosi za pomoč, na področju preventive, pripravljenosti ali odziva;
- (e) zagotavlja in vzdržuje zmožnost za logistično podporo tem strokovnim ekipam;
- (f) razvija in vzdržuje omrežje usposobljenih strokovnjakov iz držav članic, ki so lahko v kratkem času na voljo za pomoč ERCC pri spremljanju, obveščanju in olajševanju usklajevanja;
- (g) olajšuje usklajevanje pri predhodnem razmeščanju zmogljivosti držav članic za odziv na nesreče v Uniji;
- (h) podpira prizadevanja za izboljšanje interoperabilnosti modulov in drugih odzivnih zmogljivosti, pri čemer upošteva najboljše prakse na ravni držav članic in na mednarodni ravni;
- (i) v okviru svojih pristojnosti izvede vse potrebne dejavnosti za olajševanje podpore države gostiteljice, vključno s smernicami o podpori države gostiteljice, ki jih pripravi in posodablja na podlagi operativnih izkušenj ter v sodelovanju z državami članicami;
- (j) v okviru prostovoljnih medsebojnih pregledov podpira vzpostavitev programov za ocenjevanje strategij pripravljenosti držav članic, ki temeljijo na vnaprej določenih merilih, na podlagi katerih bo mogoče pripraviti priporočila za še večjo stopnjo pripravljenosti Unije; in
- (k) v tesnem sodelovanju z državami članicami izvede dodatne podpirne in dopolnilne dejavnosti na področju pripravljenosti, ki so potrebne za doseg cilja iz točke (b) člena 3(1).
- pomoči, ki bi lahko bili na voljo za posredovanje na podlagi prošnje prek mehanizma Unije. Pri tem upoštevajo, da je lahko sestava modulov ali drugih odzivnih zmogljivosti odvisna od vrste nesreče in posebnih potreb, ki se ob njej pojavijo.
2. Moduli so sestavljeni iz sredstev ene ali več držav članic in:
- (a) lahko izvajajo vnaprej določene naloge na področju odziva v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi smernicami ter:
- (i) so lahko po prejemu prošnje za pomoč prek ERCC napoteni v zelo kratkem času; in
- (ii) lahko določeno časovno obdobje delujejo samostojno in samostojno;
- (b) so interoperabilni z drugimi moduli;
- (c) se usposablajo in vadijo, da izpolnijo zahtevo po interoperabilnosti;
- (d) so pod vodstvom osebe, pristojne za delovanje modulov; in
- (e) lahko po potrebi sodelujejo z drugimi organi Unije in/ali mednarodnimi institucijami, zlasti Združenimi narodi.
3. Države članice prostovoljno vnaprej določijo strokovnjake, ki bi jih bilo mogoče napotiti kot člane strokovnih ekip, kot je določeno v točki (d) člena 8.
4. Države članice predvidijo možnost, da glede na potrebe zagotovijo druge odzivne zmogljivosti, ki bi jih lahko dale na voljo pristojne službe ali nevladne organizacije in drugi ustrezni subjekti.
- Druge odzivne zmogljivosti so lahko sestavljene iz sredstev ene ali več držav članic in po potrebi:
- (a) lahko opravljajo naloge na področju odziva v skladu z uveljavljenimi mednarodnimi smernicami ter:
- (i) so lahko po prejemu prošnje za pomoč v ERCC napotene v zelo kratkem času; in
- (ii) lahko določeno časovno obdobje delujejo samostojno in samostojno;
- (b) lahko sodelujejo z drugimi organi Unije in/ali mednarodnimi institucijami, zlasti Združenimi narodi, če je potrebno.

Člen 9

Dejavnosti držav članic na področju splošne pripravljenosti

1. Države članice prostovoljno razvijajo module, zlasti zato, da bi zadovoljile prednostne intervencijske ali podpirne potrebe v okviru mehanizma Unije.

Države članice vnaprej določijo module, druge odzivne zmogljivosti ter strokovnjake v svojih pristojnih službah, zlasti v njihovih službah civilne zaščite ali drugih službah nujne

(b) lahko sodelujejo z drugimi organi Unije in/ali mednarodnimi institucijami, zlasti Združenimi narodi, če je potrebno.

5. Države članice lahko ob upoštevanju ustreznih varnostnih zahtev zagotavljajo informacije o ustreznih vojaških zmogljivostih, ki bi jih bilo kot zadnjo možnost mogoče uporabiti pri pomoči prek mehanizma Unije, kot so prevoz in logistična ali zdravniška podpora.

6. Države članice Komisiji sporočijo ustrezne informacije o strokovnjakih, modulih in drugih odzivnih zmogljivostih iz odstavkov 1 do 5, ki jih dajo na voljo za pomoč prek mehanizma Unije, ter te informacije po potrebi posodobijo.

7. Države članice določijo kontaktne točke iz točke (b) člena 8 in o njih obvestijo Komisijo.

8. Za olajševanje izvajanja nalog podpore države gostiteljice, države članice izvedejo ustrezne pripravljalne dejavnosti.

9. Države članice ob podpori Komisije sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotavljanje pravočasnega prevoza ponujene pomoči v skladu s členom 23.

Člen 10

Načrtovanje operacij

1. Komisija in države članice si skupaj prizadevajo za izboljšanje načrtovanja operacij za odziv na nesreče v okviru mehanizma Unije, tudi s pripravo scenarijev za odziv na nesreče, popisom sredstev in izdelavo načrtov za uporabo odzivnih zmogljivosti.

2. Komisija in države članice pri načrtovanju operacij za odziv na humanitarno krizo zunaj Unije opredelijo in spodbujajo sinergije med pomočjo civilne zaščite in financiranjem humanitarne pomoči, ki jo zagotavljajo Unija in države članice.

Člen 11

Evropske zmogljivosti za nujni odziv

1. Vzpostavijo se evropske zmogljivosti za nujni odziv (EERC). Gre za prostovoljni nabor predhodno odrejenih odzivnih zmogljivosti držav članic, vključujejo pa module, druge odzivne zmogljivosti in strokovnjake.

2. Komisija v sodelovanju z državami članicami na podlagi ugotovljenih tveganj opredeli vrste in obseg ključnih odzivnih zmogljivosti, ki so potrebne za EERC (v nadaljnjem besedilu: ciljne zmogljivosti).

3. Komisija v sodelovanju z državami članicami opredeli zahteve glede kakovosti odzivnih zmogljivosti, ki jih države članice dajo na voljo za EERC. Zahteve glede kakovosti temeljijo na uveljavljenih mednarodnih standardih, kadar ti že obstajajo. Države članice so odgovorne za kakovost svojih odzivnih zmogljivosti.

4. Komisija vzpostavi in vodi postopek certificiranja in registracije odzivnih zmogljivosti, ki jih dajo države članice na voljo za EERC.

5. Države članice prostovoljno določijo in registrirajo odzivne zmogljivosti, ki jih dajo na voljo za EERC. Večnacionalne module, ki jih zagotovita dve ali več držav članic, skupaj registrirajo vse zadevne države članice.

6. Odzivne zmogljivosti, ki jih države članice dajo na voljo za EERC, so vedno na voljo za nacionalne namene.

7. Odzivne zmogljivosti, ki jih države članice dajo na voljo za EERC, so na voljo za odzivne operacije v okviru mehanizma Unije na podlagi prošnje za pomoč prek ERCC. Dokončno odločitve o njihovi uporabi sprejmejo države članice, ki so zadevne odzivne zmogljivosti registrirale. Če države članice ob posameznih nesrečah zaradi nujnih razmer doma, višje sile ali – v izjemnih primerih – iz drugih resnih razlogov teh odzivnih zmogljivosti ne morejo dati na voljo, o tem čim prej obvestijo Komisijo, pri čemer se sklicujejo na ta člen.

8. Odzivne zmogljivosti držav članic med uporabo vodijo države članice in ostanejo pod njihovim vodstvom in poveljstvom, v posvetovanju s Komisijo pa se jih lahko odpokliče, če država članica zaradi nujnih razmer doma, višje sile ali – v izjemnih primerih – iz drugih resnih razlogov teh odzivnih zmogljivosti ne more več dajati na voljo. Komisija prek ERCC po potrebi omogoča usklajevanje različnih odzivnih zmogljivosti v skladu s členoma 15 in 16.

9. Države članice in Komisija zagotovijo ustrezno seznanjenost javnosti o intervencijah, ki vključujejo EERC.

Člen 12

Odpravljanje vrzeli v odzivnih zmogljivostih

1. Komisija spremlja napredek pri doseganju ciljnih zmogljivosti, določenih v skladu s členom 11(2) in ugotovi, ali obstajajo potencialno znatne vrzeli v odzivnih zmogljivostih v EERC.

2. Kadar ugotovi, da obstajajo potencialno znatne vrzeli, Komisija preuči, ali so potrebne zmogljivosti državam članicam na voljo zunaj EERC.

3. Komisija spodbuja države članice, naj vsaka zase ali kot konzorcij držav članic, ki skupaj ukrepajo proti skupnim tveganjem, odpravijo vse strateške vrzeli v odzivnih zmogljivostih v skladu z odstavkom 2. Komisija lahko države članice pri teh dejavnostih podpre v skladu s členom 20, točkama (i) in (j) člena 21(1) in členom 21(2).

4. Komisija vsaki dve leti obvesti Evropski parlament in Svet o napredku pri doseganju ciljnih zmogljivosti in o še vedno obstoječih vrzelih v EERC.

Člen 13

Usposabljanje in vaje ter razširjanje pridobljenih izkušenj in znanja

1. Komisija v okviru mehanizma Unije izvaja naslednje naloge na področju usposabljanja in vaj ter razširjanja pridobljenih izkušenj in znanja:

- (a) vzpostavitev in vodenje program za usposabljanje osebja civilne zaščite in osebja za obvladovanje nesreč na področju preventive pred nesrečami, pripravljenosti in odziva nanje. Program vključuje skupne tečaje in sistem izmenjav strokovnjakov, posameznike pa je mogoče začasno premestiti v druge države članice.

Namen programa usposabljanja je izboljšati usklajenost, združljivost in komplementarnost zmogljivosti iz členov 9 in 11 ter izboljšati usposobljenost strokovnjakov iz točk (d) in (f) člena 8;

- (b) vzpostavitev in vodenje omrežja za usposabljanje, v katerem lahko sodelujejo centri, ki usposablajo osebje civilne zaščite in osebje za obvladovanje nesreč, ter drugi ustrezni akterji in institucije na področju preventive pred nesrečami, pripravljenosti in odziva nanje.

Namen omrežja za usposabljanje je:

- (i) izboljšati obvladovanje nesreč v vseh fazah ob upoštevanju prilagajanja na podnebne spremembe in blažitve teh sprememb;
- (ii) ustvariti sinergije med člani omrežja z izmenjavo izkušenj in primerov najboljše prakse, ustreznih raziskav, pridobljenih izkušenj, tečajev in delavnic, vaj in pilotnih projektov; in
- (iii) pripraviti smernice za usposabljanje na področju civilne zaščite v Uniji in tovrstnega mednarodnega usposabljanja, vključno z usposabljanjem za preventivo, pripravljenost in odziv na nesreče;
- (c) izdelava strateškega okvira, v katerem so določeni cilji in vloga vaj, in dolgoročnega celostnega načrta, v katerem so začrtane zadevne prednostne naloge, ter vzpostavitev in vodenje programa vaj;
- (d) vzpostavitev in vodenje programa za razširjanje izkušenj, pridobljenih pri izvajanju dejavnosti civilne zaščite v okviru mehanizma Unije, vključno z vidiki celotnega cikla obvladovanja nesreč, da bi zagotovili široko podlago za učne procese in nadgradnjo znanja. Program vključuje:
- (i) spremljanje, analizo in evalvacijo vseh ustreznih dejavnosti civilne zaščite v okviru mehanizma Unije;

- (ii) spodbujanje uveljavljanja pridobljenih izkušenj v praksi za ustvarjanje temelja za načrtovanje dejavnosti v okviru cikla obvladovanja nesreč; in

- (iii) izdelavo metod in orodij za zbiranje, analiziranje, spodbujanje in uveljavljanje pridobljenih izkušenj;

Navedeni program po potrebi zajema izkušnje, pridobljene pri intervencijah zunaj Unije za iskanje povezav in sinergij med pomočjo, ki se zagotavlja v okviru mehanizma Unije, in humanitarnim odzivom;

- (e) oblikovati smernice za razširjanje znanja in izvajanje različnih nalog iz točk (a) do (d) na ravni držav članic; in

- (f) spodbujati in pospeševati uvajanje in uporabo ustreznih novih tehnologij za namen mehanizma Unije;

2. Komisija pri opravljanju nalog iz odstavka 1 upošteva zlasti potrebe in interese držav članic, ki se soočajo s tveganji za nesreče podobne narave.

3. Komisija lahko na zahtevo države članice, tretje države ali Združenih narodov ali njihovih agencij na teren pošlje strokovno ekipo in tako svetuje o ukrepih na področju pripravljenosti.

POGLAVJE IV

ODZIV

Člen 14

Uradno obveščanje o nesrečah v Uniji

1. Ob nesreči v Uniji, ki ima ali bi lahko imela čezmejne posledice ali ki prizadene ali bi lahko prizadela druge države članice, ali če nesreča grozi, država članica, v kateri se je nesreča zgodila ali se bo verjetno zgodila, nemudoma uradno obvesti države članice, ki bi jih nesreča lahko prizadela, pa tudi Komisijo, kadar bi nesreča lahko imela znatne posledice.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če je ta obveznost uradnega obveščanja že bila izpolnjena v skladu z drugo zakonodajo Unije na podlagi Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ali na podlagi veljavnih mednarodnih sporazumov.

2. Ob nesreči v Uniji ali če nesreča, zaradi katere bi lahko ena ali več držav članic zaprosile za pomoč, ali če grozi takšna nesreča, država članica, v kateri se je nesreča zgodila ali se bo verjetno zgodila, takoj uradno obvesti Komisijo o tem, da je prek ERCC mogoče pričakovati morebitno prošnjo za pomoč, da lahko Komisija po potrebi obvesti druge države članice in sproži delovanje svojih pristojnih služb.

3. Če je primerno, se uradno obveščanje iz odstavkov 1 in 2 izvede prek CECIS.

Člen 15

Odzivanje na nesreče v Uniji

1. Če se v Uniji zgodi ali grozi nesreča, lahko prizadeta država članica zaprosi za pomoč prek ERCC. Prošnja mora vsebovati kar najbolj natančne podatke.

2. V izjemnih primerih povečanega tveganja lahko država članica zaprosi tudi za pomoč v obliki začasne vnaprejšnje razmestitve odzivnih zmogljivosti.

3. Komisija po prejemu prošnje za pomoč, če je primerno, brez odlašanja:

- (a) posreduje prošnjo kontaktnim točkam drugih držav članic;
- (b) skupaj s prizadeto državo članico zbere preverjene informacije o razmerah in jih razpošlje državam članicam;
- (c) v posvetovanju z državo članico, ki zaprosi za pomoč, pripravi priporočila za zagotavljanje pomoči v okviru mehanizma Unije, zasnovana glede na potrebe na terenu in na vseh ustreznih že pripravljenih načrtih iz člena 10(1) ter pozove države članice, naj uporabijo določene zmogljivosti in olajšujejo usklajevanje zahtevane pomoči; in
- (d) izvede dodatne dejavnosti za olajševanje usklajevanja odziva.

4. Vsaka država članica, na katero se naslovi prošnja za pomoč prek mehanizma Unije, nemudoma presodi, ali je sposobna nuditi zahtevano pomoč, in o svoji odločitvi prek CECIS obvesti državo članico, ki zaprosi za pomoč, ter navede obseg ter pogoje in, kadar je ustrezno, stroške pomoči, ki bi jo lahko nudila. ERCC skrbi za obveščenost držav članic.

5. Država članica, ki zaprosi za pomoč, je odgovorna za usmerjanje intervencij pomoči. Organi države članice, ki zaprosi za pomoč, določijo smernice in po potrebi opredelijo omejitve pri nalogah, ki jih imajo moduli ali druge odzivne zmogljivosti. Podrobnosti o izvajanju nalog se prepustijo pristojni osebi, ki jo imenuje država članica, ki nudi pomoč. Država članica, ki zaprosi za pomoč, lahko zaprosi tudi za prihod strokovne ekipe, da bi ji pomagala pri oceni, usklajevanju na terenu med ekipami držav članic ali tehnično svetovala.

6. Država članica, ki zaprosi za pomoč, olajšuje sprejem pomoči z ustreznimi dejavnostmi iz okvira podpore države gostiteljice.

7. Vloga Komisije iz tega člena ne vpliva na pristojnosti in odgovornost držav članic v zvezi z njihovimi ekipami, moduli

in drugimi podpornimi zmogljivostmi, vključno z vojaškimi zmogljivostmi. Zlasti podpora Komisije ne zajema vodenja in poveljevanja ekipam, modulom ali drugim oblikam podpore, ki jih države članice prispevajo prostovoljno na podlagi usklajevanja na ravni poveljstev, pa tudi na terenu.

Člen 16

Spodbujanje skladnosti odziva na nesreče zunaj Unije

1. Če se zunaj Unije zgodi ali grozi nesreča, lahko prizadeta država zaprosi za pomoč prek ERCC. Za pomoč lahko zaprosi tudi prek Združenih narodov ali njihovih agencij ali ustrezne mednarodne organizacije, ki lahko tudi same zaprosijo za pomoč.

2. Intervencije na podlagi tega člena se lahko izvedejo bodisi kot samostojne intervencije pomoči bodisi kot prispevek k intervenciji, ki jo vodi mednarodna organizacija. Usklajevanje Unije je v celoti del splošnega usklajevanja, za katerega skrbi Urad Združenih narodov za usklajevanje humanitarnih dejavnosti, Unija pa pri tem spoštuje njegovo vodilno vlogo.

3. Komisija podpira skladnost pri dostavljanju pomoči z naslednjimi dejavnostmi:

- (a) stalnim dialogom s kontaktnimi točkami v državah članicah, da bi Unija v okviru mehanizma Unije učinkovito in usklajeno prispevala k skupnemu prizadevanju za pomoč ob nesrečah, zlasti s:
 - (i) takojšnjim obveščanjem držav članic o vseh prispelih prošnjah za pomoč;
 - (ii) podpiranjem skupne ocene razmer in potreb, tehničnim svetovanjem in/ali navzočnostjo strokovne ekipe za civilno zaščito, da se omogoči usklajevanje na terenu;
 - (iii) izmenjavo ustreznih ocen in analiz z vsemi ustreznimi akterji;
 - (iv) zagotavljanjem pregleda nad pomočjo, ki jo nudijo države članice in drugi akterji;
 - (v) svetovanjem glede zaprosene vrste pomoči, da je dana pomoč skladna z ocenjenimi potrebami, in
 - (vi) pomočjo pri reševanju vseh praktičnih težav v zvezi z dostavo pomoči na področjih, kot sta tranzit in carina;
- (b) takojšnjo pripravo priporočil, po možnosti v sodelovanju s prizadeto državo, zasnovanih glede na potrebe na terenu in na vseh ustreznih že pripravljenih načrtih, ter s pozivanjem držav članic, naj uporabijo določene zmogljivosti in olajšajo ustrezno usklajevanje zahtevane pomoči;

(c) povezovanjem s prizadeto državo v zvezi s tehničnimi podrobnostmi, kot so natančne potrebe po pomoči, sprejemanje ponudb in praktična ureditev za lokalno sprejemanje in razdeljevanje pomoči;

(d) povezovanjem z Uradom ZN za usklajevanje humanitarnih dejavnosti ali podporo temu uradu in sodelovanjem z drugimi ustreznimi akterji, ki prispevajo k skupnim prizadevanjem za pomoč, da bi kar najbolj povečali sinergije, se dopolnjevali ter se izognili podvajanju in vrzelim; in

(e) povezovanjem z vsemi ustreznimi akterji, zlasti v zaključni fazi intervencije pomoči v okviru mehanizma Unije, da bi omogočili nemoten prenos pristojnosti.

4. Brez poseganja v vlogo Komisije, kot je opredeljena v odstavku 3, in ker se je treba v okviru mehanizma Unije takoj operativno odzvati, Komisija o njegovem aktiviranju obvesti Evropsko službo za zunanje delovanje, s čimer omogoči skladnost operacij civilne zaščite in celotnih odnosov Unije s prizadeto državo. Komisija države članice o tem podrobno obvešča v skladu z odstavkom 3.

5. Na terenu je po potrebi zagotovljena zveza z delegacijo Unije, da lahko slednja omogoči stike z vlado prizadete države. Delegacija Unije po potrebi nudi logistično podporo strokovnim ekipam za civilno zaščito iz točke (ii) točke (a) odstavka 3.

6. Vsaka država članica, na katero se naslovi prošnja za pomoč v okviru mehanizma Unije, nemudoma presodi, ali je sposobna nuditi zahtevano pomoč, in o svoji odločitvi prek CECIS obvesti ERCC, ter navede obseg in pogoje pomoči, ki bi jo lahko nudila. ERCC skrbi za obveščenost držav članic.

7. Mehanizem Unije se lahko uporabi tudi kot podpora civilne zaščite konzularni pomoči državljanom Unije ob nesrečah v tretjih državah, če zanjo zaprosijo konzularni organi zadevnih držav članic.

8. Komisija lahko po prejemu prošnje za pomoč izvede vse potrebne dodatne podporne in dopolnilne dejavnosti za zagotovitev skladnosti pri zagotavljanju pomoči.

9. Usklajevanje prek mehanizma Unije ne vpliva niti na dvostranske stike med državami članicami in prizadeto državo niti na sodelovanje med državami članicami ter Združenimi narodi in drugimi ustreznimi mednarodnimi organizacijami. Takšni dvostranski stiki se lahko uporabijo tudi kot pomoč pri usklajevanju prek mehanizma Unije.

10. Vloga Komisije iz tega člena ne posega v pristojnosti in odgovornost držav članic za njihove ekipe, module in drugo

pomoč, vključno z vojaškimi zmogljivostmi. Zlasti pa podpora Komisije ne zajema vodenja in poveljevanja ekipam, modulom ali drugi obliki podpore, ki jih države članice prispevajo prostovoljno na podlagi usklajevanja na ravni poveljstev, pa tudi na terenu.

11. Prizadevati si je treba za sinergije z drugimi instrumenti Unije, zlasti z dejavnostmi, ki se financirajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1257/96. Komisija zagotovi usklajevanje med instrumenti, poskrbi pa tudi, da so dejavnosti držav članic na področju civilne zaščite, ki prispevajo k širšemu humanitarnemu odzivu, če je ustrezno, v največji možni meri financirane na podlagi tega sklepa.

12. Države članice, ki zagotavljajo pomoč ob nesrečah, ob aktiviranju mehanizma Unije o svojih dejavnostih podrobno obveščajo ERCC.

13. Ekipa in moduli držav članic na terenu, ki sodelujejo v intervenciji v okviru mehanizma Unije, se tesno povežejo z ERCC in strokovnimi ekipami na terenu, kot je navedeno v točki (ii) točke (a) odstavka 3.

Člen 17

Podpora na terenu

1. Komisija lahko izbere, imenuje in pošlje na teren strokovno ekipo, ki jo sestavljajo strokovnjaki iz držav članic:

(a) ob nesrečah zunaj Unije iz člena 16(3);

(b) ob nesrečah v Uniji iz člena 15(5);

(c) na prošnjo za izvedenska mnenja o preventivi v skladu s členom 5(2), ali

(d) na prošnjo za izvedenska mnenja o pripravljenosti v skladu s členom 13(3).

Zaradi podpore ekipi in lažjih stikov z ERCC se lahko ekipi pridružijo tudi strokovnjaki Komisije in drugih služb Unije. Zaradi boljšega sodelovanja in lažje priprave skupnih ocen se lahko v ekipo vključijo tudi strokovnjaki, ki jih vanje napoti Urad za usklajevanje humanitarnih dejavnosti ali druge mednarodne organizacije.

2. Postopek za izbiro in imenovanje strokovnjakov je sledeč:

(a) države članice imenujejo strokovnjake, za katere so odgovorne in ki jih je mogoče razporediti v strokovne ekipe;

(b) Komisija izbere strokovnjake in vodje teh ekip na podlagi njihove usposobljenosti in izkušenj, tudi dosežene ravni usposobljenosti v okviru usposabljanja za mehanizem Unije, predhodnih izkušenj z misij v okviru mehanizma Unije in drugih dejavnosti v zvezi z mednarodno pomočjo. Izbor temelji tudi na drugih merilih, vključno z znanjem jezikov, da ima ekipa kot celota potrebne spretnosti in znanja v posamezni situaciji; in

(c) Komisija imenuje strokovnjake/vodje ekip za misijo v soglasju z državo članico, ki jih predlaga.

3. Napotene strokovne ekipe skrbijo za usklajevanje med intervencijskimi ekipami držav članic in se povežejo s pristojnimi organi države, ki zaprosi za pomoč, kot je določeno v točki (d) člena 8. ERCC vzdržuje tesne stike z ekipami ter jim svetuje in zagotavlja logistično podporo.

Člen 18

Prevoz in oprema

1. Ob nesrečah v Uniji ali zunaj nje lahko Komisija pomaga državam članicam pri dostopu do opreme ali prevoznih sredstev, tako da:

(a) zagotavlja in izmenjuje informacije o opremi in prevoznih sredstvih, ki jih lahko dajo na voljo države članice, da bi se tako olajšalo združevanje tovrstne opreme ali prevoznih sredstev;

(b) državam članicam pomaga pri identifikaciji in dostopu do prevoznih sredstev, ki so lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgom; ali

(c) državam članicam pomaga pri identifikaciji opreme, ki je lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgom.

2. Komisija lahko prevozna sredstva, ki jih dajo na voljo države članice, dopolni z dodatnimi prevoznimi sredstvi ter tako zagotovi hiter odziv na nesreče.

POGLAVJE I

FINANČNE DOLOČBE

Člen 19

Proračunska sredstva

1. Finančna sredstva za izvajanje mehanizma Unije v obdobju od 2014 do 2020 znašajo 368 428 000 EUR v tekočih cenah.

223 776 000 EUR v tekočih cenah izhaja iz razdelka 3 finančnega okvira „Varnost in državljanstvo“, 144 652 000 EUR v tekočih cenah pa iz razdelka 4 „Evropa v svetu“.

Letne odobritve odobrita Evropski parlament in Svet v okviru omejitve iz večletnega finančnega okvira.

2. Odobritve iz povračil upravičencev za odziv pomenijo namenske prejemke v smislu člena 18(2) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

3. Finančna sredstva iz odstavka 1 se lahko uporabijo tudi za kritje izdatkov v zvezi s pripravami, spremljanjem, nadziranjem, revizijo in evalvacijo, ki so potrebni za vodenje mehanizma Unije in za izpolnitev njegovih ciljev.

Takšni odhodki lahko zlasti zajemajo študije, srečanja strokovnjakov, dejavnosti obveščanja in komuniciranja, vključno z institucionalnim sporočanjem v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije, če so povezane s splošnimi cilji mehanizma Unije, izdatke, povezane z omrežji informacijske tehnologije, katerih glavna dejavnost je obdelava in izmenjava informacij, vključno z njihovimi povezavami z obstoječimi ali prihodnjimi sistemi, zasnovanimi za spodbujanje medsektorske izmenjave podatkov, in povezano opremo, ter vse druge izdatke za tehnično in administrativno pomoč, ki jih ima Komisija pri vodenju programa.

4. Finančna sredstva iz odstavka 1 se v obdobju 2014–2020 razdelijo v skladu z odstotnimi deleži in načeli iz Priloge I.

5. Komisija razčlenitev iz Priloge I pregleda na podlagi rezultatov vmesne evalvacije iz točke (a) člena 34(2). Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 30 sprejme delegirane akte, s katerimi za več kot 8 odstotnih točk, a ne več kot 16 odstotnih točk prilagodi posamezne vrednosti iz Priloge I, če se pri tej evalvaciji ugotovi, da je to potrebno. Ti delegirani akti se sprejmejo do 30. junija 2017.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v izjemno nujnih primerih, ko je treba oceniti, koliko proračunskih sredstev je na voljo za nujni odziv, sprejme delegirane akte, s katerimi posamezne vrednosti iz Priloge I prilagodi za več kot 8 odstotnih točk, a ne več kot 16 odstotnih točk v okviru dodeljenih proračunskih sredstev in v skladu s postopkom iz člena 31.

Člen 20

Splošne upravičene dejavnosti

Do finančne pomoči za izboljšanje preventive in pripravljenosti ter učinkovitejši odziv na nesreče so upravičene naslednje splošne dejavnosti:

(a) študije, ankete, pripravljanje modelov in scenarijev za učinkovitejšo izmenjavo znanja, dobrih praks in informacij;

- (b) usposabljanja, vaje, delavnice, izmenjave osebja in strokovnjakov, oblikovanje omrežij, predstavitveni projekti in prenos tehnologij;
 - (c) spremljanje, ocenjevanje in evalvacija;
 - (d) obveščanje javnosti, izobraževanje in ozaveščanje ter s tem povezane dejavnosti razširjanja informacij, da bi državljani Unije sodelovali pri preventivi pred nesrečami v Uniji in zmanjševanju njihovih posledic ter da bi se lahko učinkoviteje in vzdržljivo zaščitili;
 - (e) vzpostavitev in vodenje programa za razširjanje izkušenj, pridobljenih pri intervencijah in vajah v okviru mehanizma Unije, tudi na področjih, povezanih s preventivo in pripravljenostjo; in
 - (f) komunikacijske dejavnosti in ukrepi za boljšo seznanjenost z dejavnostmi civilne zaščite držav članic in Unije na področjih preventive, pripravljenosti in odziva na nesreče.
- (g) načrtovanje odzivnih operacij v okviru mehanizma Unije v skladu s členom 10;
 - (h) podpiranje dejavnosti za izboljšanje pripravljenosti iz člena 13;
 - (i) razvijanje EERC iz člena 11 v skladu z odstavkom 2 tega člena;
 - (j) ugotavljanje vrzeli v EERC v skladu s členom 12 in podpiranje držav članic pri zapolnjevanju teh vrzeli s sofinanciranjem novih odzivnih zmogljivosti v višini, ki ne presega 20 % upravičenih stroškov, če:
 - (i) ocene tveganja potrjujejo potrebo po novih zmogljivostih;
 - (ii) se pri postopku ugotavljanja vrzeli iz člena 12 izkaže, da države članice teh zmogljivosti nimajo na voljo;
 - (iii) države članice te zmogljivosti razvijejo same ali v okviru konzorcija;
 - (iv) se te zmogljivosti najmanj za dve leti dajo na voljo v prostovoljni nabor zmogljivosti, in
 - (v) je sofinanciranje teh zmogljivosti stroškovno učinkovito.

Člen 21

Upravičene dejavnosti na področju preventive in pripravljenosti

1. Do finančne pomoči na področju preventive in pripravljenosti so upravičene naslednje dejavnosti:

- (a) sofinanciranje projektov, študij, delavnic, anket ter podobnih ukrepov in dejavnosti iz člena 5;
- (b) sofinanciranje medsebojnih pregledov iz točke (d) člena 6 in točke (j) iz člena 8;
- (c) izpolnjevanje nalog, ki jih zagotavlja ERCC v skladu s točko (a) člena 8;
- (d) pripravljanje na mobilizacijo in pošiljanje strokovnih ekip iz točke (d) člena 8 in člena 17 ter razvijanje in vzdrževanje zadostnih zmogljivosti za takojšen odziv prek omrežja usposobljenih strokovnjakov držav članic iz točke (f) člena 7;
- (e) vzpostavitev in vzdrževanje CECIS in orodij za omogočanje komunikacije in izmenjave informacij med ERCC in kontaktnimi točkami v državah članicah ter drugimi udeleženci v okviru mehanizma Unije;
- (f) prispevanje k razvoju čeznacionalnih sistemov za zaznavanje nesreč ter zgodnje opozarjanje in alarmiranje, ki so v evropskem interesu, da se omogoči hiter odziv ter spodbuja medsebojno povezovanje nacionalnih sistemov za zgodnje opozarjanje in alarmiranje ter njihovo povezovanje z ERCC in CECIS. Pri teh sistemih se upoštevajo in nadgrajujejo obstoječi in prihodnji viri in sistemi informiranja, spremljanja ali zaznavanja;

Kadar je ustrezno, imajo prednost konzorciji držav članic, ki skupaj ukrepajo proti skupnim tveganjem;

- (k) zagotavljanje razpoložljivosti logistične podpore strokovnim skupinam iz člena 17(1);
- (l) olajševanje usklajevanja pri vnaprejšnjem razmeščanju zmogljivosti držav članic za odziv na nesreče v Uniji v skladu s točko (g) člena 8;
- (m) podpiranje svetovanja o ukrepih na področju preventive in pripravljenosti, tako da se na prošnjo države članice, tretje države, Združenih narodov ali njihovih agencij na teren pošlje strokovna ekipa, kot je navedeno v členu 5(2) in členu 13(3).

2. Upravičenost do finančne pomoči za dejavnosti iz točke (i) odstavka 1 je omejena na:

- (a) stroške vzpostavitve in vodenja EERC na ravni Unije ter s tem povezanih postopkov iz člena 11;
- (b) stroške obveznih tečajev usposabljanja, vaj in delavnic, potrebnih za certificiranje odzivnih zmogljivosti držav članic za namene EERC (v nadaljnjem besedilu: stroški certificiranja). Stroški certificiranja lahko zajemajo stroške na enoto ali pavšalne zneske, ki se določijo glede na vrsto zmogljivosti in krijejo do 100 % upravičenih stroškov;

- (c) enkratne stroške, ki so potrebni za nadgradnjo odzivnih zmogljivosti držav članic, sprva namenjenih izključno za nacionalno rabo, tako da so pripravljene in na voljo za uporabo v okviru EERC ter skladne z zahtevami glede kakovosti za prostovoljni nabor zmogljivosti, in s priporočili, pripravljenimi med postopkom certificiranja (v nadaljnjem besedilu: stroški prilagoditve). Stroški prilagoditve lahko vključujejo stroške, povezane z interoperabilnostjo modulov in drugih odzivnih zmogljivosti, avtonomijo, samozadostnostjo in prevoznimi možnostmi, pakiranjem, in podobne stroške, pa tudi stroške oblikovanja večnacionalnih odzivnih zmogljivosti (na primer delavnice, usposabljanja, razvijanje skupnih metodologij, standardov in postopkov ter podobne dejavnosti), če so ti stroški izrecno povezani s tem, da so te zmogljivosti na voljo kot del prostovoljnega nabora zmogljivosti. V to niso vključeni niti stroški opreme ali človeških virov, ki so potrebni za začetno vzpostavitev odzivnih zmogljivosti, niti redni stroški vzdrževanja ali tekoči stroški. Ti stroški prilagoditve lahko zajemajo stroške na enoto ali pavšalne zneske, ki se določijo glede na vrsto zmogljivosti, in krijejo do 100 % upravičenih stroškov, če to ne presega 30 % povprečnih stroškov vzpostavitve zmogljivosti; in
- (d) stroške sklepanja in vodenja okvirnih pogodb, okvirnih sporazumov o partnerstvu ali podobnih ureditev za odpravo začasnih pomanjkljivosti ob neobičajnih nesrečah na podlagi pristopa, da je treba upoštevati več možnih nevarnosti.

Financiranje iz točke (d) tega odstavka:

- (i) lahko zajema stroške ali plačila za oblikovanje in pripravo pogodb ali ureditev, pogajanja o njih ter njihovo sklenitev in vodenja, pa tudi stroške razvijanja standardnih operativnih postopkov in nalog za zagotovitev učinkovite uporabe civilne zaščite. Tako financiranje lahko zajema tudi največ 40 % stroškov, potrebnih za zagotavljanje hitrega dostopa do sredstev;
- (ii) ne zajema stroškov nabave ali razvijanja novih odzivnih zmogljivosti niti stroškov uporabe teh dodatnih zmogljivosti ob nesreči. Stroške uporabe teh dodatnih zmogljivosti ob nesreči krijejo države članice, ki zaprosijo za pomoč;
- (iii) ne presega 10 % finančnih sredstev iz člena 19(1). Če je 10 % prag dosežen pred koncem programskega obdobja, in če je potrebno, da se zagotovi ustrezno delovanje mehanizma Unije, se lahko 10 % prag z izvedbenimi akti zviša za največ 5 odstotnih točk. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2).

Člen 22

Upravičene dejavnosti pri odzivu

Do finančne pomoči so upravičene naslednje dejavnosti pri odzivu:

- (a) pošiljanje strokovnih ekip iz člena 17(1) ter logistična podpora in pošiljanje strokovnjakov iz točk (d) in (e) člena 8;
- (b) podpiranje držav članic pri dostopu do opreme in prevoznih sredstev ob nesrečah, kot je navedeno v členu 23; in
- (c) na podlagi prejema prošnje za pomoč, izvedba vseh potrebnih dodatnih podpornih in dopolnilnih dejavnosti za čim učinkovitejše olajševanje usklajevanja odziva.

Člen 23

Upravičene dejavnosti, povezane z opremo in prevoznimi sredstvi

1. Da se omogoči dostop do opreme in prevoznih sredstev v okviru mehanizma Unije, so do finančne pomoči upravičene naslednje dejavnosti:

- (a) zagotavljanje in izmenjava informacij o opremi in prevoznih sredstvih, ki se jih države članice odločijo dati na voljo, da bi se olajšalo združevanje tovrstne opreme ali prevoznih sredstev;
- (b) pomoč državam članicam pri identifikaciji in olajševanju dostopa do prevoznih sredstev, ki so lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov;
- (c) pomoč državam članicam pri identifikaciji opreme, ki je lahko na voljo iz drugih virov, vključno s komercialnim trgov; in
- (d) financiranje prevoznih sredstev za zagotovitev hitrega odziva na nesreče. Takšne dejavnosti so upravičene do finančne pomoči samo, če so izpolnjena naslednja merila:
- (i) prošnja za pomoč v okviru mehanizma Unije je vložena v skladu s členoma 15 in 16;
- (ii) dodatna prevozna sredstva so potrebna za zagotovitev učinkovitosti odziva na nesreče v okviru mehanizma Unije;
- (iii) pomoč ustreza potrebam, ki jih je ugotovil ERCC, in se dostavi v skladu s priporočili ERCC o tehničnih specifikacijah, kakovosti, časovni ustreznosti in načinih dostave;

(iv) država, ki zaprosi za pomoč, sprejme pomoč v okviru mehanizma Unije neposredno ali prek Združenih narodov ali njihovih agencij oziroma ustreznih mednarodnih organizacij; in

(v) pomoč ob nesrečah v tretjih državah dopolnjuje kakršen koli celovit humanitarni odziv Unij.

2. Znesek finančne pomoči Unije za prevozna sredstva ne presega 55 % skupnih upravičenih stroškov.

3. Finančna pomoč Unije za prevoz lahko v naslednjih primerih zajema tudi do 85 % skupnih upravičenih stroškov:

(a) stroški se nanašajo na prevoz zmogljivosti iz prostovoljnega nabora predhodno odrejenih zmogljivosti držav članic v skladu s členom 11; ali

(b) pomoč je potrebna za izpolnitev kritičnih potreb, ni pa na voljo ali ni na voljo v zadostnem obsegu v prostovoljnem naboru.

4. Finančna pomoč Unije za prevozna sredstva lahko poleg tega zajema do 100 % skupnih upravičenih stroškov, opisanih v točkah (i), (ii) in (iii), če je to potrebno zaradi operativne učinkovitosti pri združevanju pomoči, ki jo dajo države članice na voljo, in so stroški povezani s čimer koli od naslednjega:

(i) kratkoročnim najemom skladiščnih objektov, v katerih se pomoč držav članic začasno shrani, da bi olajšali njen usklajen prevoz;

(ii) prepakiranjem pomoči držav članic, da se čim bolj izkoristijo prevozne zmogljivosti, ki so na voljo, ali izpolnijo posebne operativne zahteve; ali

(iii) lokalnim prevozom skupne pomoči, da se omogoči usklajena dostava na končni destinaciji v državi članici, ki je zaprosila za pomoč.

Finančna pomoč Unije v skladu s tem odstavkom ne presega 75 000 EUR v tekočih cenah za vsako aktivacijo mehanizma Unije. V izjemnih primerih se lahko ta prag z izvedbenimi akti preseže. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2).

5. V primeru združevanja prevoznih operacij, v katere je vključenih več držav članic, lahko ena država članica prevzame pobudo in zaprosi za finančno pomoč Unije za celotno operacijo.

6. Če država članica zaprosi Komisijo, da odda naročilo za prevozne storitve, Komisija zaprosi za delno povračilo stroškov v skladu s stopnjami financiranja iz odstavkov 2, 3 in 4.

7. V skladu s tem členom je finančna pomoč Unije za prevozna sredstva upravičena za kritje vseh stroškov v zvezi s premikom prevoznih sredstev, vključno s stroški vseh storitev, pristojbinami, logističnimi stroški in stroški pretovarjanja, stroški goriva in morebitnimi stroški nastanitve ter vsemi drugimi posrednimi stroški, kot so davki, splošne dajatve in tranzitni stroški.

Člen 24

Upravičenci

Nepovratna sredstva na podlagi tega sklepa se lahko dodelijo pravnim osebam, za katere velja zasebno ali javno pravo.

Člen 25

Vrste finančnih intervencij in izvedbeni postopki

1. Komisija izvaja finančno pomoč Unije v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.

2. Finančna pomoč na podlagi tega sklepa se lahko dodeli v kateri koli obliki, določeni v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012, zlasti v obliki donacij, povračil stroškov, javnih naročil ali prispevkov v skrbniške sklade.

3. Komisija z izvedbenimi akti za izvajanje tega sklepa sprejme letne delovne programe, razen za dejavnosti, ki spadajo pod odziv na nesreče iz poglavja IV, ki jih ni mogoče vnaprej predvideti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2). V letnih delovnih programih določi cilje, pričakovane rezultate, način izvajanja in skupni odobreni znesek. Zajemajo tudi opis dejavnosti, ki se financirajo, navedbo zneskov, dodeljenih posamezni dejavnosti, in okvirni časovni razpored izvedbe. Letni delovni programi v zvezi s finančno pomočjo iz člena 28(2) vsebujejo opise predvidenih dejavnosti v državi, na katero se nanašajo.

Člen 26

Komplementarnost in skladnost pri delovanju Unije

1. Dejavnosti, ki prejmejo finančno pomoč na podlagi tega sklepa, ne prejmejo pomoči v okviru drugih finančnih instrumentov Unije.

Komisija zagotovi, da kandidati za finančno pomoč na podlagi tega sklepa in prejemniki takšne pomoči Komisijo obvestijo o finančni pomoči, ki so jo prejeli iz drugih virov, vključno s splošnim proračunom Unije, ter o vloženih vlogah za takšno pomoč.

2. Treba si je prizadevati za sinergije in komplementarnost z drugimi instrumenti Unije. Komisija v primeru odziva na humanitarne krize v tretjih državah zagotavlja komplementarnost in skladnost dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, in dejavnosti, ki se financirajo v okviru Uredbe (ES) št. 1257/96.

3. Če pomoč v okviru mehanizma Unije prispeva k humanitarnemu odzivu Unije, zlasti v zahtevnih izrednih razmerah, dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, temeljijo na ugotovljenih potrebah ter so skladne s humanitarnimi načeli ter načeli za uporabo civilne zaščite in vojaških sredstev, določenimi v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči.

Člen 27

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju dejavnosti, ki se financirajo na podlagi tega sklepa, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter, kjer je to ustrezno, z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče lahko opravijo revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih donacij, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi tega sklepa.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾, in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96⁽²⁾, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o subvenciji ali pogodbo, financirano na podlagi tega sklepa, prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi o subvencijah in sklepi o subvencijah, ki izhajajo iz izvajanja tega sklepa, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašajo za opravljanje takšnih revizij ter preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami ali drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

POGLAVJE VI

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 28

Tretje države in mednarodne organizacije

1. V okviru mehanizma Unije lahko sodelujejo:

(a) države Evropskega združenja za prosto trgovino (države Efte), ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), in sicer v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP, ter druge evropske države, če to določajo sporazumi in postopki;

(b) države pristopnice, države kandidatke in potencialne kandidatke v skladu s splošnimi načeli in pogoji v zvezi z udeležbo teh držav v programih Unije, določenih v zadevnih okvirnih sporazumih oziroma sklepih pridružitvenih svetov ali podobnih ureditvah.

2. Finančna pomoč iz člena 20 in točk (a), (b), (f) in (h) člena 21(1) se lahko dodeli tudi državam kandidatkam in potencialnim kandidatkam, ki ne sodelujejo v okviru mehanizma Unije, ter državam v okviru evropske sosedске politike, če ta finančna pomoč dopolnjuje finančna sredstva, ki so na voljo v okviru prihodnjega zakonodajnega akta Unije v zvezi z ustanovitvijo instrumenta za predpristopno pomoč (IPA II), in prihodnjega zakonodajnega akta Unije v zvezi z ustanovitvijo evropskega sosedskega instrumenta.

3. Mednarodne ali regionalne organizacije lahko sodelujejo v dejavnostih v okviru mehanizma Unije, če to omogočajo ustrezni dvostranski ali večstranski sporazumi med temi organizacijami in Unijo.

Člen 29

Pristojni organi

Za namene uporabe tega sklepa države članice imenujejo pristojne organe in o tem obvestijo Komisijo.

Člen 30

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19(5) in (6) se prenese na Komisijo za obdobje do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo iz člena 19(5) in (6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 19(5), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 31

Nujni postopek

1. Delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.

2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 30(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

Člen 32

Izvedbeni akti

1. Komisija sprejme izvedbene akte o naslednjih zadevah:
 - (a) sodelovanju ERCC s kontaktnimi točkami v državah članicah, kot je določeno v točki (b) člena 8, členu 15(3) in točki (a) člena 16(3); ter operativnih postopkih pri odzivanju na nesreče v Uniji, kot so določeni v členu 15, in na nesreče zunaj Unije, kot so določeni v členu 16, vključno z določanjem ustreznih mednarodnih organizacij;
 - (b) sestavnih delih CECIS in postopku izmenjave informacij prek tega sistema, kot je določeno v točki (b) člena 8;
 - (c) postopku razmeščanja strokovnih ekip na terenu, kot je določeno v členu 17;
 - (d) določanju modulov, drugih odzivnih zmogljivosti in strokovnjakov, kot je določeno v členu 9(1);

(e) operativnih zahtevah glede delovanja in interoperabilnosti modulov, kot je določeno v členu 9(2), vključno z njihovimi nalogami, zmogljivostmi, glavnimi sestavnimi deli, samozadostnostjo in napotitvijo;

(f) ciljnih zmogljivostih, zahtevami glede kakovosti in interoperabilnosti ter postopkom certificiranja in registriranja, ki so potrebni za delovanje EERC, kot je določeno v členu 11, pa tudi o finančni ureditvi, kot je določeno v členu 21(2);

(g) ugotavljanju in zapolnjevanju vrzeli v EERC, kot je določeno v členu 12;

(h) organizaciji programa usposabljanja, okvira za vaje in programa za razširjanje pridobljenih izkušenj, kot je določeno v členu 13; in

(i) organizaciji podpore pri prevozu pomoči, kot je določeno v členih 18 in 23.

2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(2).

Člen 33

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor mnenja ne predloži, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 34

Evalvacija

1. Izvajanje dejavnosti, ki prejemajo finančno pomoč, se redno spremlja.

2. Komisija oceni uporabo tega sklepa ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži:

(a) vmesno evalvacijsko poročilo o doseženih rezultatih ter kvalitativnih in kvantitativnih vidikih izvajanja tega sklepa, in sicer najpozneje do 30. junija 2017;

(b) sporočilo o nadaljevanju izvajanja tega sklepa najpozneje do 31. decembra 2018; in

(c) poročilo o naknadni evalvaciji najpozneje do 31. decembra 2021.

Vmesnemu evalvacijskemu poročilu in sporočilu iz točke (a) oziroma (b) se, če je ustrezno, priloži predloge za spremembe tega sklepa.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 35

Prehodne določbe

1. Dejavnosti, ki se začnejo izvajati pred 1. januarjem 2014 na podlagi Odločbe 2007/162/ES, Euratom, se po potrebi še naprej vodijo v skladu z navedeno odločbo.
2. Države članice na nacionalni ravni zagotovijo nemoten prehod med dejavnostmi, ki se izvajajo v okviru prejšnjega finančnega instrumenta, in tistimi, ki se bodo izvajale na podlagi določb iz tega sklepa.

Člen 36

Razveljavitev

Odločba 2007/162/ES, Euratom in Odločba 2007/779/ES, Euratom se razveljavita. Sklicevanja na razveljavljeni odločbi veljajo kot sklicevanja na ta sklep in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k temu sklepu.

Člen 37

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije. Uporablja se od 1. Januarja 2014.

Člen 38

Naslovniki

Ta sklep je naslovljen na države članice v skladu s Pogodbami.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

L. LINKEVIČIUS

*PRILOGA I***Odstotni deleži za dodelitev finančnih sredstev za izvajanje mehanizma Unije iz člena 19(1)**

Preventiva: 20 % $\pm$ 8 odstotnih točk

Pripravljenost: 50 % $\pm$ 8 odstotnih točk

Odziv: 30 % $\pm$ 8 odstotnih točk

Načela

Komisija pri izvajanju tega sklepa da prednost dejavnostim, za katere so v tem sklepu določeni roki v obdobju pred iztekom tega roka, z namenom izpolnitve zadevnega roka.

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
člen 1 (1)		—
člen 1 (2)		člen 1 (4)
člen 1 (3)		—
člen 1 (4)	člen 1(2)	člen 2 (2)
	člen 1 (1)	—
	člen 1 (2), prvi pododstavek	člen 1 (2)
	člen 1 (2), drugi pododstavek	člen 1 (5)
člen 2 (1)		člen 2 (1), točka (a)
člen 2 (2)		člen 2 (1), točka (b)
člen 2 (3)		člen 1 (6)
	člen 2, točka (1)	—
	člen 2, točka (2)	člen 13 (1), točka (a)
	člen 2, točka (3)	člen 20, točka (b)
	člen 2, točka (4)	člen 8, točka (d)
	člen 2, točka (5)	člen 7 in člen 8, točka (a)
	člen 2, točka (6)	člen 8, točka (b)
	člen 2, točka (7)	člen 8, točka (c)
	člen 2, točka (8)	člen 18 (1)
	člen 2, točka (9)	člen 18 (2)
	člen 2, točka (10)	člen 16 (7)
	člen 2, točka (11)	—
člen 3	člen 3	člen 4
člen 4 (1)		člen 20 in člen 21
člen 4 (2), točka (a)		člen 22, točka (a)
člen 4 (2), točka (b)		člen 22, točka (b), in člen 23 (1), točke (a), (b) in (c)
člen 4 (2), točka (c)		člen 23 (1), točka (d)
člen 4 (3)		člen 23 (2) in (4)
člen 4 (4)		člen 32 (1), točka (i)
	člen 4(1)	člen 9 (1)

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
člen 5	člen 4 (2)	člen 9 (3)
	člen 4 (3)	člen 9 (1) in (2)
	člen 4 (4)	člen 9 (4)
	člen 4 (5)	člen 9 (5)
	člen 4 (6)	člen 9 (6)
	člen 4 (7)	člen 9 (9)
	člen 4 (8)	člen 9 (7)
		člen 24
	člen 5, točka (1)	člen 8, točka (a)
	člen 5, točka (2)	člen 8, točka (b)
	člen 5, točka (3)	člen 8, točka (c)
	člen 5, točka (4)	člen 8, točka (d)
	člen 5, točka (5)	člen 13 (1), točka (a)
	člen 5, točka (6)	—
	člen 5, točka (7)	člen 13 (1), točka (d)
	člen 5, točka (8)	člen 13 (1), točka (f)
	člen 5, točka (9)	člen 18
člen 6 (1)	člen 5, točka (10)	člen 8, točka (e)
	člen 5, točka (11)	člen 8, točka (g)
		člen 25 (1)
		člen 25 (2)
		člen 25 (3), tretji in četrti stavek
		—
člen 6 (2)		člen 25 (3), prvi in drugi stavek
		—
člen 6 (3)		člen 14
člen 6 (4)		člen 28 (1)
člen 6 (5)		člen 15 (1)
člen 6 (6)		člen 15 (3)
člen 7	člen 6	člen 15 (3), točka (a)
	člen 7 (1)	člen 15 (3), točka (b)
	člen 7 (2)	člen 15 (3), točka (c)
	člen 7 (2), točka (a)	člen 15 (3), točka (c)
	člen 7 (2), točka (c)	člen 15 (4) in člen 16 (6)
	člen 7 (2), točka (b)	
	člen 7 (3), prvi in tretji stavek	

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
člen 8	člen 7 (4)	člen 15 (5)
	člen 7 (5)	—
	člen 7 (6)	člen 17 (3), prvi stavek
		člen 26
	člen 8 (1) prvi pododstavek	člen 16 (1)
	člen 8 (1), drugi pododstavek	člen 16 (2), prvi stavek
	člen 8 (1), tretji pododstavek	—
	člen 8 (1), četrti pododstavek	—
	člen 8 (2)	člen 16 (4)
	člen 8 (3)	—
	člen 8 (4), točka (a)	člen 16 (3), točka (a)
	člen 8 (4), točka (b)	člen 16 (3), točka (c)
	člen 8 (4), točka (c)	člen 16 (3), točka (d)
	člen 8 (4), točka (d)	člen 16 (3), točka (e)
	člen 8 (5)	člen 16 (8)
	člen 8 (6), prvi pododstavek	člen 17 (1) in člen 17 (2), točka (b)
	člen 8 (6), drugi pododstavek	člen 17 (3), drugi stavek
	člen 8 (7), prvi pododstavek	—
	člen 8 (7), drugi pododstavek	člen 16 (2), drugi stavek
	člen 8 (7), tretji pododstavek	člen 16 (9)
	člen 8 (7), četrti pododstavek	člen 16 (11)
	člen 8 (7), peti pododstavek	—
	člen 8 (8)	člen 16 (10)
	člen 8 (9), točka (a)	člen 16 (12)
	člen 8 (9), točka (b)	člen 16 (13)
člen 9		člen 16 (2)
	člen 9	člen 18
člen 10		člen 19 (3)

Uredba Sveta 2007/162 ES, Euratom	Uredba Sveta 2007/779 ES, Euratom	Ta uredba
	člen 10	člen 28
člen 11		—
	člen 11	člen 29
člen 12 (1)		člen 27 (1)
člen 12 (2)		—
člen 12 (3)		—
člen 12 (4)		—
člen 12 (5)		—
	člen 12 (1)	člen 32 (1), točka (e)
	člen 12 (2)	člen 32 (1), točka (a)
	člen 12 (3)	člen 32 (1), točka (b)
	člen 12 (4)	člen 32 (1), točka (c)
	člen 12 (5)	člen 32 (1), točka (h)
	člen 12 (6)	člen 32 (1), točka (d)
	člen 12 (7)	—
	člen 12 (8)	—
	člen 12 (9)	člen 32 (1), drugi del točke (a)
člen 13	člen 13	člen 33
člen 14		člen 19
člen 15	člen 14	člen 34
	člen 15	člen 36
člen 16		člen 37, drugi stavek
člen 17	člen 16	člen 38